

"HEDWIG AND THE ANGRY INCH", "SHORTBUS" VE "RABBIT HOLE"UN YÖNETMENİNDEN

ELLE FANNING

ALEX SHARP

NICOLE KIDMAN



RESMİ SEÇKİ  
CANNES FİLM FİESTİVALİ

BİR JOHN CAMERON MITCHELL FİLMİ

# PARTİLERDE KIZ TAVLAMA SANATI

HOW TO TALK  
TO GIRLS AT PARTIES

NEIL GAIMAN'IN KISA ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR

18 MAYIS'TA SİNEMALARDA

bj

FILM4

HarWay

INGENIOUS

LITTLEPOCK

SAW

SCREEN  
YORKSHIRE

EUROPEAN  
COMMISSION

BASKA  
SİNEMA

# PARTİLERDE KIZ TAVLAMA SANATI

HOW TO TALK  
TO GIRLS AT PARTIES

**“KORKU, KOMEDİ VE BİLİM KURGU  
TÜRLERİNİN BİR ARAYA GETİRİLDİĞİ  
HARİKA BİR FİLM”**

THE PLAYLIST

**“ÇILGIN VE DOKUNAKLI”**

SCREEN INTERNATIONAL

**“HAYAT DOLU, KESKİN BİR FİLM”**

INDIEWIRE



## SİNOPSİS

Londra, (daha kesin konuşmak gerekirse, Croydon...) 1977. Kahramanınız Henry (Alex Sharp) – nam-ı diğer Enn'dir- ve kankaları John ve Vic, Kraliçe Elizabeth'in Gümüş Yıl Dönümü kutlamalarında unutamayacakları bir gecenin peşindedir. Punk kraliçe Boadicea (Nicole Kidman) ve avanelerinin düzenleyeceği gizli bir partinin haberini aldıklarında, soluğu orada alırlar. Ancak hiçbir şey bekledikleri gibi çıkmaz, ev garip kıyafetli, egzotik ve büyüleyici genç kızlarla doludur. Enn, partinin ilerleyen saatlerinde kendisi gibi oraya ait olmayan Zan'e (Elle Fanning) abayı yakar. İkili, sonraki 24 saat boyunca bu dünyanın dışında parti ve müzik dolu bir deneyim yaşayarak gerçek punk'ın ne olduğunu keşfedeceklerdir. PARTİLERDE KIZ TAVLAMA SANATI, Rabbit Hole, Shortbus ve Hedwig and the Angry Inch'in yönetmeni John Cameron Mitchell'in, Neil Gaiman'ın aynı isimli kısa hikayesinden beyaz perdeye aktardığı kafası bir milyon bir macera.

FRAGMAN İZLEME LİNKİ: <https://youtu.be/ThWUoVQeESw>

FRAGMAN İNDİRME LİNKİ: <https://we.tl/el3pMcJMxe>

GÖRSEL VE POSTER İNDİRME LİNKİ: <https://we.tl/cinGvrb7zc>



#### YAPIM HAKKINDA

"Normalde kendi malzememi üretmeyi seviyorum ama bu hikâyede beni çeken bir şeyler vardı. Neil Gaiman, 70'lerde Croydon'da kendi punk deneyimini anlatıyor ve bazı bakımlardan bugün punk ruhuna, 70'lerden daha fazla ihtiyaç duyuyoruz çünkü bir karanlık, acımasızlık ve keder hissi her yere yayılmış ve herkesi sarmış durumda," diyor *PARTİLERDE KIZ TAVLAMA SANATI*'nin, "alternatif" olana neşe dolu bir aşkla bağlı olmakla ünlü yönetmeni John Cameron Mitchell.

Bir filminin arka planına ilk defa Londra'yı yerleştiren Mitchell, Londra'nın punk ruhunun yansıtılması kadar hikâyedeki dünyaların bir arada olmaları için de uygun olduğunu vurguluyor: "Bir punk ve uzaylı arasındaki gerçek bir hikâye bu. Kültürlerin ve alt kültürlerin bir karışımı. Hem uzaylılar hem de punklar, 70'lerdeki gri Croydon dünyasında sınırdan yaşayan kabileler."

Hikâyeyi Mitchell'a ulaştıran yapımcı Howard Gertler oldu. "Okur okumaz hikâyeye aşık oldum. Bana gençken okuduğum Neil kitaplarını hatırlattı: Bilinmeyenin gerilimi, favori müziğinizin dünyadaki en önemli şey olması, insanların (ve uzaylıların) yüreklerinde hissettiklerinin gizemi... Bunların hepsi, gündelik yaşamla fantastik olan arasındaki çizginin kaybolduğu bir dünyada geçiyordu" diyor Gertler. "Neil ile buluştum ve bu filmi yapabilecek bir yol bulmam için rızası olduğunu söyledi. Daha sonra bir başka büyük Neil Gaiman hayranı Philippa Goslett ile birlikte projeyi John'a götürdük ve o da projeye bayıldı. John ve Neil tanıştıktan sonra senaryo aşamasına geçmek çok uzun sürmedi."



“Enn ve arkadaşlarının maceralarının bir kısmı otobiyografik. Hikâye, benim bildiğim bir yerde, bildiğim bir dünyada geçiyordu,” diye açıklıyor hikâyenin konusunu Neil Gaiman. “Dolayısıyla sıfırdan karakter yaratmam gerekmiyordu, 1977’de Croydon’da yaşayan kendimi ve arkadaşlarımı anlatmaya karar verdim. O günlerimizden çeşitli parçalar alıp o yaşlardaki oğlanlarla kızlar arasındaki uçurumu anlatacaktım. Bu noktada kızların uzaylı bile olabileceğini düşündüm. Fikri kurduktan sonra hikâyeyi 12 saatte yazdım. Bir 12 saat de temize çekip, göndermem sürdü. Tanrı bana adeta sihirli bir hediye vermiş gibiydi.”

“Her şey çok kısa bir hikâye olarak başladı. Hatta bu başlangıç, filmde gördüğümüz ilk sahne,” diyor Mitchell. “Punk ile popun – The Damned ile The Ramones’in- bulunduğu bir dünyayı keşfetme fikrine bayıldım. Neil Gaiman, 1977’de neredeyse bir punk grubuna giriyormuş ve planları gerçekleşmiş olsa neler olabileceğini hep merak etmiş. Bu film, bir anlamda hiçbir zaman yaşamadığım punk gençliğimle Neil’in kıyısından döndüğü ve hiç elde edemediği punk yıldızlığının hikayesi.”



Gaiman, en başından beri bu hikâyeyi perdeye taşıyacak en doğru insanın Mitchell olduğunu düşünüyor: “John, sevimli çocuksu maskesinin arkasında bir deha gizliyor. O kadar şirin ki ne kadar zeki olduğunu unutuyorsunuz. Konuşmaya başladığınızda ince zekasını, her şeyi nasıl derinlemesine düşündüğünü ve inanılmaz derecede empati kurabilen biri olduğunu görüyorsunuz.”

Yapımcı Iain Canning de Mitchell’in yeteneklerini övenlerden. “John, şefkat dolu biri. Nicole Kidman gibi bir oyuncunun dönüp onunla çalışmak istemesinde şaşırılacak bir şey yok. Sette bir aile atmosferi oluşturuyor. O atmosferin parçası olmak harika bir his. Bir yapımcı olarak herkesin keyif aldığını görmek gerçek bir rüya.”

#### OYUNCU SEÇİMİ

“Zan bir turist. Aslında bu tanımlamadan nefret ediyor çünkü bundan çok daha fazlasının peşinde.” diyor Gaiman. “Dünyayı tanımak istiyor ve elinde 1977 yılının Croydon’u var. Bundan daha fazlasını görmek istiyor ve bu yüzden öfkeli.”

“Zan, mottosu ‘*Dışavurumu Bireysellik*’ olan 4. Koloni’nin bir üyesi,” diye açıklıyor Zan’ı canlandıran Elle Fanning. “Kolonimizdeki herkes emsalsiz ve kendine güvenen karakterler ama kolonimizin *ebeveyn-öğretmeni* PT Waldo, çok korumacı ve aslında bireyselleşmemize izin vermiyor. Londra’dayken, insan formuna kavuşmuş ve farklı farklı yerleri gezebilecekken, yerli



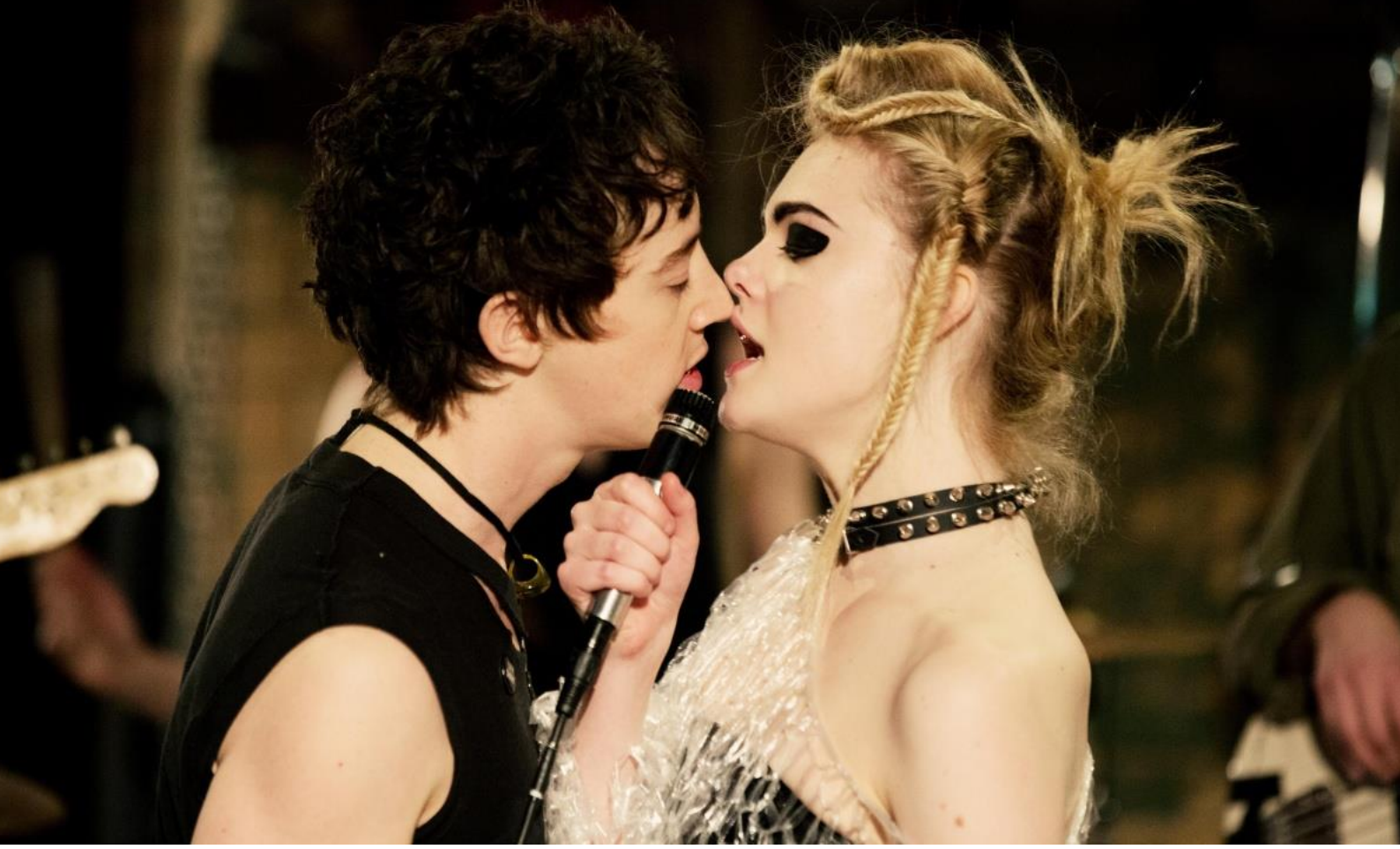
insanlarla tanışamamaları, dans edememeleri, içki içememeleri Zan'ı öfkeliyor. Bize izin verilen tek şey, kömür görmek! Ne heyecanlı ama! Sonra Enn ile tanışıyor ve başkaldırıyor."

"Zan, her şeyin sıkı sıkıya düzenlendiği –yediğimiz yemeklerin bile- steril bir dünyadan geliyor. Enn ile tanıştığında, punk dünyasını tanımak istiyor çünkü ilginç şeyler giyiyor, büyüleyici bir şey... Zan, o dünyanın bir parçası olmak ve yeni bir şey denemek istiyor. Punk, yaramaz, cesur ve heyecan verici bir şey!"

Fanning, John Cameron Mitchell ile çalışmayı zengin ve ödüllendirici bir deneyim olarak değerlendiriyor. "İşlerini, bir insan ve dost olarak nasıl olduğunu bilen biri olarak, onunla çalışmayı çok istedim. Bana uzaylıların nasıl görünmesini istediği 'Look Book'unu gösterdiğinde çok heyecanlandım ve bu filmde yer almam gerektiğini biliyordum. Bir aktör olması, oyuncuların gerçekten anlamasına yardımcı oluyor. Sahneleri açıklarken, sahnenin içine girebileceğiniz bir şiirselliğe sahip. Benzer bir deneyimi daha önce hiçbir yönetmenle yaşamadım. Muazzam bir adam."

"Filmi çektiğimizde Elle, karakteri gibi 17 yaşındaydı," diyor Mitchell. "Ama o kadar genç ki, sizi ayağa kaldıran ve gülümseten bir ışıltısı var. Sıkılıp kızdığında bile inanılmaz bir pozitifliği var! Onu izlemek bir lütuf..."

Fanning'in yeteneği yaratıcı ekibi de oldukça etkiledi. "Elle'in büyüleyici performansı, kırılabilirlik, mizah ve albeniyle dolu. Mükemmel." diyor Gaiman.



Enn rolü ise, Tony ödüllü Alex Sharp'a gitti. "Hikâyeyi, Enn'in gözünden görüyoruz," diyor Mitchell. "Çizgi roman yazarı ve standartların dışında bir çocuk. Kendini tamamen punka adanmış değil ama punk yanı da var."

"Enn, harika bir çizgi romancı, görsel sanatçı ve punka gönül vermiş biri," diyor Alex Sharp. "Sessiz ve içe dönük ama çizgi romanları ve onları yaratmayı seviyor. Bildiğimiz inek tiplerinden değil. Hayatında birçok şey oluyor. Karakter olarak onu çok seviyorum çünkü bütün o ergenlik karmaşası ve öz güven eksikliği içinde kim olduğunun ve ne istediğinin farkında."

Senaryonun zenginliği de aktörün projeye katılımını kolaylaştırmış. "Hikâyeyi çığınca ve inanılmaz derecede güzel buldum. Aynı anda bir bilim-kurgu, büyüme, aşk, komedi ve dram hikâyesi. İçinde bu kadar element barındıran bir senaryoya denk gelmek ender rastlanır... Bu yüzden çok heyecanlandım. Enn'in hikâyesinin katman katman olduğunu biliyordum ve senaryoyu okur okumaz hikâyeye dâhil olmak istedim."

"John'un keskin bir zekâsı var. Bunu filmlerinde görebilirsiniz, örneğin *Hedwig*, bunun mükemmel bir örneği. Dünyayı eşsiz, güzel ve empati dolu bir gözle görüyor. İnanılmaz derecede cömert biri ve bu, işlerinde ortaya çıkıyor. Ayrıca korkusuz biri. Görsel zekası gelişmiş, ne istediğini bilen ama aynı zamanda son dakikada ortaya çıkabilecek değişikliklere açık biri. Oyuncularını, eğer doğru noktayı buldularsa ya kendi hallerine bırakıyor ya da onları çok az yönlendiriyor. Eğer bir sahnenin içinden çıkamıyorsanız, doğruyu bulana kadar size her şeyi veriyor. Sabırlı biri ama sizi zorlamayı da seviyor."

İki genç oyuncunun yanında, yerel bir punk kulübünün uçuk sahibi Boadicea rolünde Hollywood'un ağır toplarından Nicole Kidman yer alıyor. "Bu rol, Nicole Kidman'ın yekunu,"





diyor Mitchell. "Onu daha önce hiç bu kadar uç bir rolde izlememiştim! Filmin provaları sırasında bir oyunun provalarını da yaptığından karaktere olabildiğince hızlı girebilmek için karakteri ben oynasam nasıl yazacağımı öğrenmek istedi. Ben de ayaş, densiz ve patlamaya hazır bir karakter yazdım."

Yapımcı Howard Gertler şöyle diyor: "John ile Nicole'ün yeniden birlikte çalışmasını seyretmek büyük bir keyifti. Kidman, keskin, dokunaklı ve komik bir karakteri yaratmak için sete her geldiğinde gözü peklik ve yaratıcılık getiriyordu."

Kidman, rolü tereddütsüz kabul etti. "John, en sevdiğim arkadaşlarımdan ve ona hayranım. Bir oyun için Londra'daydım ve bana 'sana ufak bir rolüm var,' dedi. John'un beni bu role düşünmesine bayıldım! Cesur olması ve yeni şeyler deniyor olması beni büyülüyor. Kostüm tasarımcı Sandy Powell bana tasarladığı kıyafetleri gösterdiğinde, bu işin fantastik bir iş olacağını biliyordum."

Fanning için Kidman ile oynamak, bir rüyanın gerçekleşmesiydi. "Nicole ile hiç çalışmamıştım ama bu, hep hayallerimden biriydi," diyor aktris. "Boadicea baştan çıkarıcı bir karakter ve Nicole'u o kıyafet içinde görünce ağzım açık kaldı. Başta endişeliydim ama bana o kadar tatlı davrandı ki, bana punkın ne demek olduğunu açıkladığı sahneye gerçek bir duygu kattı. Asla unutmayacağım, çok özel bir andı."



Kidman da Fanning'in performansından büyülenmiş. "Elle inanılmaz. Gelecek on yılda, yirmi yılda yapacağı şeyler için heyecanlıyım. Oyunculuk yapmayı seviyor. Her şeye açık ve ışılıyor."

#### GÖRSEL DÜNYA

"Neil'in kısa hikayesi İngiliz havasını ve dizginlenemeyen fantezi dünyasını bir araya getiriyor. Ben de tasarımın, bu kombinasyonu yansıtmayı istedim. Dijital sinematografiden tiksiniyorum ama 16mm filme paramız yetmeyince, görüntü yönetmenim Frank DeMarco, dijital çerçeveden küçük bir "donut" yuvarlağı olarak yararlanıp, lensleri daha yumuşak bir punk dönemi havası yakalamak için bu şekilde kullandı." diyor Mitchell.

Neil Gaiman şöyle diyor: "Film, 1977'de geçmesine rağmen, 1977 olmaya çalışmıyor. Tarz olarak bugün ile o zaman arasında gidip geliyor. Ama 21.yüzyılın erken döneminde görülen punk dünyası olduğu kesin."

Yapım tasarımcı Helen Scott, Mitchell'in vizyonunu tasarımlarına taşıyor. "Bu vizyon, durağan bir tasvir değil. John'un dünyası ve içinde Amerikalılık barındırıyor. 1977'de Britanya'daki punk gerçekliği ile John'un aynı şeyi biraz daha renkli bir New York ile süslediği versiyonunu bir araya getirdim."



Üç Oscar ödüllü kostüm tasarımcı Sandy Powell, “Projeleri her zaman senaryosu ve yönetmeni için seçerim. Bu uçuk bir senaryoydu ve John’u tanıdığımdan, bu projeyi kaçırmamam gerektiğini biliyordum.” “Kostümleri olabildiğinde cesur ve gerçekçi tasarlamaya çalıştım çünkü bu çılgın hikayeyi ancak böyle çalıştırabilirsiniz. Bu insanların uzaylı olduklarına dair kafamızda ufaktan bir ışık yanması için geldikleri dünyanın gerçek olması gerekiyordu. Punkları, bugünkü gibi rengarenk saçları ve koca Mohikanlarıyla ortalıkta dolaşanlar gibi tasvir etmemekti çünkü bu dönem, çocukların okul formalarını kesip, ellerindeki malzemelerden bir şey çıkardıkları erken dönem punk. Bir moda değil, bir hareketti.”

#### MÜZİK

Müzik, punk devriminin başladığı yer ve filmin bütünleyici unsuru.

John Cameron Mitchell yaklaşımını, “Bu dönemi anlatan diğer filmlerin düştüğü tuzağa düşmeyip, hit parçalardan uzak durdum. The Damned, The Homosexuals, dub reggae gibi daha az bilinen grup ve türlere yer verip, Martin Tomlinson ile Bryan Weller’ın film için kurduğu The Dyschords adlı punk grubunun canlı şarkılarına yer verdim.”

“The Dyschords’un müziği, bir şekilde iskaladığınız bir punk grubunun müziği gibi,” diyor Neil Gaiman. “Şarkılarından bazıları 1977’deki bir albümde olsa, gerçek olmadıklarını iddia



edemezsiniz. Zeka dolu punk şarkıları ve sadece film için yazılıp söylendiler. Filme gerçekçi bir hava katmak için The Dyschords'ın çıkıp canlı çalmasına bayıldım. Filme katkıları, bir sihirdi."

#### ÇEKİMLER

Çekimler, altı hafta boyunca Sheffield, Londra ve Croydon'da gerçekleştirildi.

"Senaryoyu okuduğumda filmin ne kadar eğlenceli olacağını fark etmemiştim." diyor Neil Gaiman. "İzlemesi daha da eğlenceli ve beklediğimden daha duygusaldı."

Elle Fanning de aynı duyguları paylaşıyor. "İki genç arasındaki bir aşk hikayesi bu ama fantastik John Cameron Mitchell stilinde üşütük bir yanı da var. Tahmin edilemez, vahşi bir yolculuk. Eğlenceli ve vahşi olmasına ek, duygulandırıcı da."

"Bu film, John Cameron Mitchell ve Neil Gaiman fanları için," diyor Howard Gertler. "Aynı zamanda John'un ve Neil'in hayranlarına dönüşecekler için de. Orijinal punklar ve baştan aşağı dönüştürdükleri tüm nesiller için bir film."

# JOHN CAMERON MITCHELL

## FİLMOGRAFI

2017 PARTİLERDE

KIZ TAVLAMA SANATI

2010 MUTLULUĞUN PEŞİNDE

2006 SHORTBUS

2001 HEDWIG AND

THE ANGRY INCH



# ELLE FANNING

## FILMOGRAFI

- 2018 TEEN SPIRIT
- 2018 A RAINY DAY IN NEW YORK
- 2018 ALVESTON
- 2017 MARY SHELLY
- 2017 THE BEGUILED
- 2016 20th CENTURY WOMEN
- 2016 NEON ŐEYTAN
- 2015 3 NESİL
- 2014 MALEFİZ
- 2011 SUPER 8
- 2010 SOMEWHERE
- 2007 KESİŐEN YOLLAR
- 2006 DEJA VU



# NICOLE KIDMAN

## FİLMOGRAFI

- 2019 THE GOLDFINCH
- 2018 BOY ERASED
- 2018 DESTROYER
- 2017 THE BEGUILED
- 2016 LION
- 2015 GİZEMLİ GERÇEK
- 2014 UYUYANA KADAR
- 2013 LANETLİ KAN
- 2010 MUTLULUĞUN PEŞİNDE
- 2009 NINE
- 2008 AVUSTRALYA
- 2005 TATLI CADİ
- 2004 BIRTH
- 2003 SOĞUK DAĞ
- 2003 DOGVILLE
- 2002 SAATLER
- 2001 DİĞERLERİ
- 2001 KIRMIZI DEĞİRMEN
- 1999 GÖZÜ TAMAMEN KAPALI
- 1996 BİR KADININ PORTRESİ
- 1995 SONSUZ İHTİRAS
- 1995 BATMAN DAİMA
- 1990 YILDIRIM GÜNLERİ





## FİLMİN KÜNYESİ

Yönetmen:	John Cameron Mitchell
Yapımcılar:	Howard Gertler, Iain Canning, Emile Sherman, John Cameron Mitchell
Senaryo:	Philippa Goslett, John Cameron Mitchell
Görüntü Yönetmeni:	Frank G. DeMarco
Kurgu:	Brian A. Kates
Müzik:	Nico Muhly, Jamie Stewart
Oyuncular:	Elle Fanning, Alex Sharp, Nicole Kidman
Süre:	102 dakika
Ülke:	İngiltere / Amerika